

Juliol '93. Núm. 39.

Any XIII. Preu: 50 pta.

Llum d'Oli

PORRERES

- Els porrerencs desconeixen el Fons Artístic de l'Ajuntament
- Cloenda lliçons a l'Agrupació Cultural
- El pou bo de San Jordi
- Per amunt l'albercoc fresc, per avall l'albercoc sec
- Bartomeu Barcelo: porrerenc
- L'Unió Esportiva Porreres (1992-93): una de les millors temporades

SUMARI

Activitats de l'Agrupació Cultural **4**

El Pou Bo de Son Jordi **6**

Possible significat dels nostres foguerons de matances (II) **8**

Els cossiars a Mallorca: passat i present (I) **9**

Resultats de les eleccions generals a Porreres **11**

El reglament de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de Porreres no es compleix.. **12**

Sabeu que..... **12**

El nou impost de renda.... **13**

Bartomeu Barceló: Porrerenc **14**

Jaume Rosselló «Güia», figura representativa de la cultura i societat porrerencs..... **16**

Per amunt l'albercoc fresc, per avall l'albercoc sec **17**

El campament d'estiu del grup d'Esplai es farà a s'Espinagar al terme municipal de Manacor **18**

El servei de promoció econòmica de la Mancomunitat Pla de Mallorca, informa sobre els cursos programats **19**

On el bosc espès? **20**

Pobres arbres! **20**

Vacances: cara (1) **21**

Els porrerencs desconeixen el contingut real del Fons Artístic de l'Ajuntament **22**

Vins i vinyes: una pinzellada **24**

Dolors Enamorado, velocista de l'atletisme en pista **25**

Gabriel Barcelo, president de la Unió Esportiva Porreres **26**

LLUM D'OLI

Juliol 1993. N° 39
Dipòsit legal PM 76/1979

EDITA:

Agrupació Cultural de Porreres.

Redacció i administració:

Carrer Almoina n° 67-1r.
C.P. 07260 Porreres.

Coordinadora:

Joana Mora Cerdà.

Consell Redacció:

Gori Barceló Llaneres
Bernat Bauçà
Jaume Cerdà
Vicenç Mari

Assessorament:

Maria Barceló i Crespi

Col·laboradors/es:

Joan Barceló Barceló
Joan Barceló Bauçà
Damià Duran
Rafel Ferrà
Bartomeu Ferrando
Andreu Genovard
Francesc Llinàs
Joan Oliva
Rafel Picornell Manresa
Joan M. Sampol
Aina Sansó
Joan Sorell Adrover

Fotografia portada:

Foto Vidal

Impresa a:

T Tirrena S.A.

C/ Pintor Juan Gris, 2.
Tel. 55 52 12. Manacor

*Els articles publicats
reflecteixen únicament l'opinió
dels seus autors.*

Quan l'Ajuntament de Porreres es planteja adquirir un local, no hi ha dubtes que en la primera cosa que deu pensar deu ser en tenir un lloc més per amagar coses i, per ventura, tenir un poc més de patrimoni per administrar, per lògicament tenir tancat.

Ja fa un parell d'anys, o millor dit un parell de dècades, que el nostre poble necessita fer un plantejament seriós sobre la utilitat dels locals públics, falta fer un estudi de cap a peus, per veure com es poden aprofitar tots i cada un dels edificis que són propietat de l'ajuntament, i arribar a un consens no només de les forces polítiques de l'Ajuntament, sino també dels diferents ambients culturals, esportius i cívics del poble.

Són massa ja les improvisacions que hem pogut veure al llarg dels darrers anys, i massa els locals que l'Ajuntament té tancats, o mal aprofitats en aquests moments. N'hem vistes de tot color: fer una vivenda dins l'Ajuntament, per poder-hi viure el secretari d'aquells moments; no comprar per part de l'Ajuntament l'antiga estació del tren; deixar fer un local a una entitat dins el que, en aquests moments, encara és l'únic parc municipal del poble; jugar a trencacloques amb el quarter vell; un camp municipal d'esports, encara que ben cuidat, mal planificat. I com que la improvisació sempre està a l'ordre del dia, ara les darreres són: gastar do-

blers a un local de propietat privada: «Es Cine»; o aprovar fer una paret de 9 milions a n'Hereveta, del pressupost d'esports; i qui sap de qui arribarà a ser n'Hereveta o que s'arribarà a fer allà!

Mentrestant l'Ajuntament pareix un magatzem de quadres, la policia municipal pràcticament no té ni oficina, les entitats no tenen locals per poder fer les activitats, el piano és passeja de part a part del poble, no comptam amb un parc on puguin jugar-hi els nins, ni amb arxius de cents, i tantes altres coses...

... i el Quarter Vell segueix sense acabar d'aprofitar, i amb una entrada indecent. Pel quarter de la guàrdia civil es va lluitar per aconseguir-lo, i ara que el tenim val més que estigui tancat

abans que segons quines entitats el puguin emprar; l'Hospital està en completa ruïna, i és un perill per als possibles vianants; la Plaça de Toros, o millor dit dels Porcs, o tal vegada aquell local del carrer Agustí Font, segueix com sempre sense ser res i per desgràcia de tot.

Creim que comença a ser ben hora de fer una bona reflexió, no per un mes, ni un any, sinó que és ben hora de fer un projecte de futur i deixar les històriques i constats improvisacions; el poble necessita més programació, i no tantes ganes de sortir a la fotografia.

Activitats de l'Agrupació Cultural

Exposició de pintura de l'Agrupació

EXPOSICIÓ DEL TALLER DE PINTURA DE L'AGRUPACIÓ CULTURAL

Els dies 23, 24, 26 i 27 de juny les participants del taller de pintura de l'Agrupació exposaren al local de «La Caixa» un total de 38 obres, realitzades per les pintores locals: Francesca Palerm, Bàrbara Picornell, Agnès Mas, Jerònica Arbona, Apol·lònia Garau, Maria Nicolau, i Apol·lònia Mª Servera.

Durant 14 anys Francesca Palerm ha estat, d'una manera desinteressada, al davant d'aquest taller, dirigint a nombrosos/ses porrerencs/ques interessats/des per aquest art.

Actualment el taller viu un moment molt favorable per la quantitat de pintores que es dediquen i per la mostra que hem pogut observar durant aquests dies a l'exposició de «La Caixa».

No ens queda més que felicitar-les i animar-les a seguir endavant...

ENHORABONA!

ACTIVITATS DEL G.E.P.

25 d'abril.- Excursió a Sa Cuca de Fartàrix (Pollença)

22 de maig.- Sopar de germanor d'excursionistes, a Son Seguí (Algaida)

29 de maig.- Assemblea Federació Balear de Muntanyisme Prínceps de España (Son Castelló).

13 de juny.- Celebració de Sant Bernat de Menthon, Patró dels Muntanyencs, Puig de Sant Nofre (Sa Bastida) Sant Joan.

27 de juny.- Excursió en barca, Platja es Caragol (Ses Salines).

CLOENDA LLIÇONS A L'AGRUPACIÓ CULTURAL

El propassat dissabte dia 19 de juny, varen concloure les lliçons a l'Agrupació, una experiència prou enriquidora com per continuar-la l'any que ve.

Després del primer trimestre del

curs, període en el qual la nostra entitat organitza nombrosos actes, la Junta Directiva es va plantejar programar unes xerrades per al primer semestre de l'any en què es tractassin diferents temàtiques d'interès; així sorgiren les Lliçons a l'Agrupació.

Hem pogut escoltar un ampli ventall de noves idees i descobrir dades ben interessants sobre el nostre passat, present i futur. Cal dir que la programació feta inicialment ha hagut de ser modificada en puntuals ocasions, però volem agrair la gran disposició dels conferenciants i la seva col·laboració desinteressada. També hem d'agrair la presència dels socis i simpatitzants que han omplert el local de l'Agrupació al llarg d'aquest cicle.

Com ja vàrem comentar el passat número de la nostra revista, va començar el cicle Maria Barceló amb un recorregut històric. Teòric i pràctic, per ciutat de

Palma. Després, Sebastià Serra ens parlà de l'emigració a Sudamèrica, conferència durant la qual descobrirem Bartomeu Barceló. També comptàrem amb la presència de Joan Parets i Antoni Quintana, els quals ens oferiren interessants lliçons sobre el món de la música i de la cuina respectivament.

anys de la Segona República confrontant les dues revistes existents: d'una banda, «Porreras» (revista vinculada a la dreta i a l'església), i de l'altra «La voz de Porreras» (de caire republicà, i a favor de l'escola pública).

Jacint Planes Santmartí va ser l'encarregat de cloure aquest primer cicle de conferències, ens

va parlar sobre les influències dels mitjans de comunicació en la societat i va provocar un interessant debat.

Després vàrem acabar amb un sopar de cloenda amb l'assistència de les autoritats locals, els conferenciants, Tomeu Barceló i socis i simpatitzants de l'entitat.

ESCACS

Finalitzat el Campionat d'Escacs de Mallorca per equips en les diferents categories, cal destacar la bona posició obtinguda per l'equip de 3° de l'Agrupació Cultural que aconseguí el segon lloc de la classificació. Amb aquest bon resultat l'equip ascendeix a 2° categoria.

Per altra part l'equip de 1° va haver de lluitar fins el darrer moment per no fer-se amb una de les tres places de descens.

Finalment aconseguí quedar-se en una bona posició i no baixar de categoria.

Dia del llibre a Monti-Sion

Aquests darrers mesos, hem pogut escoltar lliçons sobre temàtiques molt diverses. Manel-Claudi Santos, per Sant Jordi, ens va introduir en la poesia de la generació dels 50. Amb Joan Sorrell férem un recorregut botànic pel terme de Porreres en el qual tinguérem l'ocasió de descobrir aspectes molt interessants i alhora desconeguts per la majoria dels nombrosos participants. Joan Alegret va ser l'encarregat de relacionar el món dels signes del zodíac amb els escriptors de la literatura catalana, tots ens vàrem poder sentir identificats amb algun aspecte del nostre signe.

Rafel Ferrà va donar a conèixer la premsa porrerenca dels

Itinerari botànic

El Pou Bo de Son Jordi

Rafel Picornell Manrera
Regidor de Cultura

Un bon dia, inventeriant arbres pel nostre terme, ens trobàrem passat Son Jordi amb un pou que no coneixíem, era un pou gairebé sense coll, només tenia una filada de pedres i els romaguers campaven per tot allò.

Aquest pou està passat Can Miquel Vinyes, i l'indret de Can Pancuit, aquesta contrada té per nom Son Morla-Buscai.

Els veïns ens aclariren que es tractava del pou públic anomenat el Pou Bo, que ja havíem vist a un àlbum de fotos a l'arxiu de Cultura de l'Ajuntament amb el nom de Pou de Son Jordi.

Ens digueren que per aquells paratges, altre temps, es feren prospeccions cercant vetes de carbó. A un altre punt dins la garriga hi ha una galeria esbucada d'on se'n tregueren mostres.

Ens comentaren, també, que possiblement se'n va cercar per les parets del pou, per ventura arran d'això es va desfer el seu coll. No ho sabem.

Fos com fos, el coll del pou era un cas d'urgent assistència i per tot això, adesiara hi anàvem per veure de quina manera podríem agombolar tot allò.

Un dia ens va sorprendre amb aquest truí el veïnat de la part de d'alt el Sr. Henkel que es va interessar per les nostres intencions. Amb quatre retxes sobre el possible futur coll del pou i de l'entorn li exposàrem la nostra visió d'aquella placeta.

Li demanàrem quina era la seva opinió, com a arquitecte que és, i la seva resposta va ser immediata. En primer lloc, s'acollia totalment a la iniciativa de reconstrucció del pou, i ens afegí: «les pedres mallorquines les han de compondre i agombolar els mallorquins». Vaig considerar molt sàvies les seves paraules.

El pou i el seu entorn avui (Foto: Rafel Picornell)

Es va posar mà a la cartera i em va allargar un taló, diguent-me que l'estendria per 1.000 marcs alemanys (73.900 ptes) i que la seva intenció com a resident de Porreres i veïnat del pou per contribuir en aquest projecte.

Li vaig respondre tot d'una, i amb les millors paraules que vaig trobar, li vaig dir que estàvem molt agraïts però que no podíem acceptar cap ajuda econòmica sense abans no donés el consentiment el Ple l'Ajuntament.

Més envant, el Ple va acceptar l'ajuda i se li va enviar una carta d'agraïment i rebut.

Assabentàrem del projecte el Sr. Antoni Arques (tan sensible pel nostre patrimoni) i després d'una setmana ens va dur uns esboços i dibuixos de les diferen-

tes parts del pou.

EXECUCIÓ

Fa un parell d'anys que es va fer la feina de neteja al camí de Son Cota, i la cura que s'havia posada amb l'adob de l'entorn i del mateix pou cridava l'atenció per la gran dosi de sensibilitat emprada. Ens assabentàrem que ho havia fet en Jaume Mora «Costitx».

No sabíem la resposta que ens podria donar, però n'hi parlaren, i digué que ho faria. De la part econòmica, el batle el va convèncer que només ens havia de cobrar la benzina. Mentrestant, el Sr. H. Henkel ens va proposar d'escurar i fer la seva paret nova, demanant-me que donés durant la seva absència la tirada

que la serp es tornà paret. Comprarem una pica de pou vella (vos demanam perdó per haver-la fermada), i cercarem un través d'ullastre, i es ferrer «Perdiu» ens va fer un reixat de protecció per al coll. Un vespre vaig tornar una corriola (que si la se'n duien, la prendran al poble, ja que és el nostre regal al pou).

FITXA DEL POU

El coll del pou mida per la part interior un metre, és d'un empedrat gros i irregular.

L'aigua es troba a uns 20 palms de fondària i no sabem la profunditat total del pou ja que com molts d'ells estan sense escurar. L'aigua sembla potable.

I li hem muntat unes rajoles que diuen:

POU BO. Patrimoni Cultural Ajuntament de Porreres.

Us demanam que passeu a veure' l. Pensam que ha quedat un racó agradable al qual per ventura només hi manca un padrís i un parell d'arbres que li facin ombra. Dins la nostra imaginació ja el veim ben agornit.

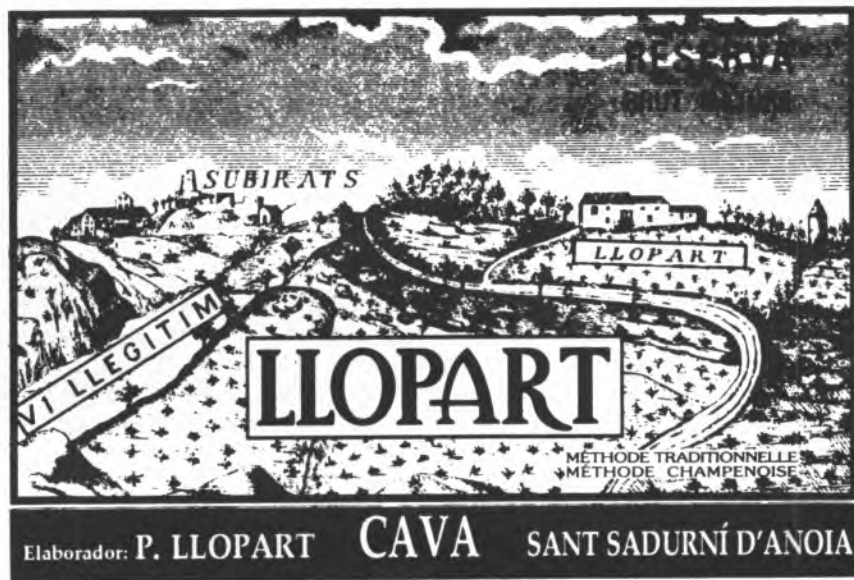
Un altre dia parlarem del pou Vilà del carrer de la Dama.

Estat en que es trobava el pou (Foto: Antoni Melia, arxiu de cultura)

als aparadadors agafant el terreny que fos necessari del seus.

Em vaig posar amb contacte

amb el sen Jaume de Son Ginart, amb en Jaume de S' Hort Besons i clavàrem i desclavàrem estaques en aquell cap avall fins

Possible significat dels nostres foguerons de matances (II)

Damià Duran

No em demaneu quin, emperò el foc casolà, aquest que se deixa veure i dominar, té quelcom d'art misteriós. Les onades flames que, dins les xemeneies de les cuines, s'enlairen cap els límits de la teulada, parlen de coses de l'antigor segons un llenguatge que el nostre inconscient capta d'una manera directa i plaent. Emperò, fora de les cases, ran d'elles si voleu, el nostre poble, hi escrivia un altre tipus de llenguatge del foc, i no per ser menys freqüent que el fogoner, deixava de mostrar-se amb aires d'exaltació vital. Em referesc, és clar, a l'ardorós fogueró de matances.

A mesura que les flames anaven baixant d'alçada i el capritx d'alguna regolfada se diluïa dins la nit encalmada, nosaltres, els al.lots, començàvem a botar el fogueró. I per tal de no toparnos durant el salt, sempre llarg i arriscat, ens ordenàvem en fila índia. Preníem alè i prou correguda. Espessíem les passes, l'aire frontollava i el nostre cos se remuntava alegre i gloriós sobre la caliuera. Durant el bot cridàvem amb tota la nostra força innocent: «binervooo!». Donàvem la volta a la rotllada, embalats dins aquella bogeria joiosa i quelcom mítica, i de nou entràvem pel passadís dels botadors per a repetir l'eixida. Ho fèiem tantes vegades com podíem. Fins i tot, alguna persona major, agafava algun infant i en l'aire li descrivia una ona, donant-li aquest bateig de foc.

El ritual o la litúrgia, no sé com dir-ho, sembla que s'entreguava sobre dues claus de volta essencials: el salt i la paraula «binerbo» o «minervo». Travessar el foc és, segons Mircea Eliade, «anar més enllà», una avançada cap a una altra dimensió, una vi-

ança mística d'un altre lloc. Ultrapassar el foc, no se correspon amb la nostra mentalitat matemàtica i material de les coses. En tot cas, prové dels somnis i misteris de l'home primitiu, i qualsevol interpretació és sempre un risc terrible, una caminada dins la ignorància, un tempteig entre la llum i les tenebres dels nostres avantpassats més remots.

Per consegüent, allò que estam autoritzats a fer no supera la intuïció o la presumpció. Ara bé, aquesta situació d'investigació oberta no ha de suposar, en cap moment, abandonar la tasca sobre un millor coneixement d'una de les nostres arrels.

Algú ha suggerit si el mot «binerbo» tendria alguna cosa que veure amb Minerva. Mossèn Antoni M^o Alcover, al seu diccionari, recull l'expressió «binerbo» i la remet i associa amb «minervo» i assenyala que se tracta de la foguera de festa que fan davant les cases la nit de les matances a Porreres i Montuiri, no obstant això i contràriament al que solia fer sovint. Alcover, no aprofundeix en l'origen de la paraula «binerbo» o «minervo».

Alcover diu que és «foguera de festa». Moltes de les nostres festes tenen un sentit commemoratiu o al.ludeixen a antics cultes pagans. El fogueró de matances no és per a torrar-hi cap botifarró o tros de carn del porc matancer, ni és, sembla, un culte a la fertilitat, puix la bona anyada, sobretot de blat, la demanaven els porrerencs, a través dels foguerons de Santa Catalina (durant la seva vigília, el 24 de novembre), i no se delen «binerbos» sinó «foguerons» i, tampoc, no els botava ningú.

És evident que se tracta d'intencionalitats distintes. Els foguerons pretenien exaltar una pregària còsmica. Començaven a

Randa, seguien a Montision, a la Mare de Déu de Sant Salvador de Felanitx i la de Bonany (Petra). A continuació li pegaven foc els pagesos de Porreres, Felanitx, Son Macià, etc. Era, aleshores, un acte col·lectiu, religiós.

Els filòlegs o sòcio-lingüistes són els que estan més capacitats per dir-nos si és possible que la paraula «minerva» hagi degenerat fins a convertir-se en «minervo» o «binervo». Emperò no oblidem, per altra banda, que a l'any 1851 se trobà a Sa Figuerassa (Porreres) una estatueta, un tant mutilada, que representa la minerva romana, deessa equivalent a la grega Athena Promachos. Per afegitó, Antonio C. Gavallda al seu Diccionari Mitològic, ens diu que Júpiter va concedir a Minerva dons tan excel·lents com la saviesa, el de profetitzar, el de perllongar la vida dels mortals i el de fer-los feliços després de morts. El salt alegre i gojós de les nostres colles juveniles no era tan sols una cabriola qualsevol, un salt o alçada, sinó alçada i llargada sobre un element (el foc) que, com hem vist en Frazer, significa dins la mentalitat antiga, «anar més enllà». ¿Són els nostres binerbos una romanalla d'un culte a Minerva que els foners balears aprenueren de l'ocupació romana? Guillem Colom a **La cendra dels talaiots** ens canta una certa semblança amb tot això en la següent poesia: «Prou que trobam avui dins la ruïna/dels talaiots dispersos en el camp/Minerves amb la llança adamantina/i Bous sagrats i Mars amb casc d'aram./Més ningú mai sabrà a la nostra terra/ni als campaments que els daren llurs recers./quin déu, quina deessa de la guerra/vetllava pel bon pols dels braus foners».

Els cossiers a Mallorca: passat i present (I)

Aina Sansó

Si escorcollam dins el nostre passat més recent, trobam, a la majoria de les contrades mallorquines, moltes danses de figura -cossiers, cavallets, dimonis, àguiles...- emmarcades quasi sempre dins manifestacions populars, com a representants principals de les festes de cada poble.

Tot i que el pas dels anys ha fet desaparèixer moltes d'aquestes danses, podem dir que a Mallorca encara ens queda un patrimoni ben ric i variat, que evidentment cal conservar i mantenir. És el meu desig que aquests articles contribueixin a assolir aquest objectiu.

Potser una de les danses més característiques i exteses era la dansa dels cossiers, que està documentada a bastants de pobles de Mallorca. Porreres n'és un. Som molts els qui ens hem preguntat sobre l'origen d'aquesta dansa i que hem intentat esbrinar-ne la trajectòria que ha sofert a través del temps. Aquesta és, però, una tasca difícil i delicada perquè els esdeveniments populars (entendem com a popular «del poble» en el sentit més estricte- no estan subjectes a lleis ni a normes, sinó que gaudeixen de fluctuacions i variacions pròpies, espontànies i imprevisibles.

Més que referir-nos a un origen puntual i concret crec que és més adient intentar establir unes trajectòries comunes per a tot un seguit de danses semblants als cossiers que existeixen arreu del món, amb característiques pròpies. Per exemple, els bastoners de Catalunya, els «seises» de Sevilla, la «Morris Dance» d'Escòcia, etc.

L'inici d'aquestes trajectòries el podem situar en els antics rituals que ha fet l'home de totes les civilitzacions per obtenir el favor dels déus. Sembla que aquests rituals arcaics són la llavor primitiva de les danses ac-

Carrer de Sa Dama

tuals. Si agafam aquesta idea com a principi, podem observar -més aviat intuir- evolucions pròpies a cada lloc, divergents o concurrents, sembrades sempre d'entrebancs i transformacions. Per altra part veuríem, amb una anàlisi exhaustiva, moltes similituds, en el nombre de dansadors, en les peces del vestuari, en els colors usats, en el paper destacat de la dama i del dimoni, etc. Aquestes semblances són més evidents encara en els pobles de Mallorca que conserven avui els cossiers o que els han recobrat.

Cal fer constar, tot i amb això, que a cada lloc i a cada zona aquesta evolució de què parlem té uns trets especials i diferenciadors en cada cas. Aquest resseguiment temporal és el més mal d'aclarir i obscur, la dificultat més gran de tota investigació.

Dels nostres cossiers mallorquins

direm que, deixant de banda els segles obscurs, els trobam en un període d'esplendor a partir del segle XIV, quan la festa del Corpus es converteix en una celebració cabdal de l'església catòlica. Per fer la festa més lluïda, i a la vegada evitar divisions internes, s'afegí a la processó tot un seguit de danses i elements profans que encapçalaven la comitiva. Darrera, amb la custòdia, hi anava tota la part sacra. Aquí ens hauríem de demanar sobre l'existència d'aquestes danses a Mallorca abans de la conquesta de Jaume I, però les dades d'arxiu trobades fins ara no en permeten una resposta clara.

Moltes d'aquestes fonts (segles XVI i següents) es refereixen als pagaments que feien als dansaires i músics com a resultat de la seva participació a la processó, on compareixien també xermiers, cavallets, àguiles i altres ritus pagans «cristianitzats». Hem

d'esmentar el paper rellevant que ha tengut l'Església en la història i l'evolució dels cossiers i d'altres danses. És ver que s'apropià d'un patrimoni popular i el va instrumentalitzar, però en reconvertir-lo en part del culte va tenir una funció de «conservadora» d'aquests rituals. Potser d'una altra manera s'haurien perdut per sempre. És difícil jutjar-ho.

Del Corpus, els trobam més endavant acollits a obreries de diversos sants, encobeïts en agrupacions gremials. Cada parròquia de Palma tenia una colla de cossiers (els gremis tenien un patró protector) i el més probable és que els pobles en prenguessin mostra. Posteriorment, trobam aquestes danses dins les festes majors o en les festivitats d'algun sant.

Actualment trobam només ball de cossiers a cinc pobles de Mallorca, a més dels de Palma, que són un cas a part, per la seva manca de fidelitat en la recuperació falsejada que se'n va fer. Seguint l'ordre cronològic anual, citarem els cossiers d'Algaida, els de Manacor, els de Pollença, els d'Alaró i els de Montuïri. De tots, en veurem més envant algunes dades d'interès. Prèviament, però, m'agradaria referir-me als de Porreres.

Dels cossiers de Porreres en tenim molt poca informació. Ens en parla un estudiós de les nostres terres, l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria a *Costumbres de los Mallorquines*, que és una part de la voluminosa recopilació (9 toms) que amb el nom de DIE BALEAREN IN WORT UND BILD GESCHILDERT va publicar entre el 1869 i el 1891. En aquesta obra descriu amb molts de detalls nombrosos aspectes de la vida quotidiana i cultural de Mallorca. Encara que es refereix de forma més especial als cossiers d'Alaró, cita també els d'altres pobles, com Campos, Felanitx, Santa Maria i Porreres. Dels de Porreres diu textualment:

«En otros pueblos existen tam-

Cossiers de Manacor

bién cossiers que actuan en determinadas fiestas. Los de Santa Maria y Felanitx visten de la misma manera que los de Alaró, pero no tienen más que un sólo *dimoni*. Los de Campos y Porreres visten igual los seis cossiers y forman la comparsa, justamente con una *dama*, un *dimoni* y un *bovo*, especie de payaso. También visten igual los de Algaida y otros pueblos, pero en ninguna parte la costumbre se mantiene tan viva como en Alaró. Respecto a los de Porreres debe notarse que todas las muchachas que toman parte en el baile danzan una vez, por lo menos, con un cossier, y las que no lo logran se sienten ofendidas».

Ens podríem estendre -no és el cas- en matitzacions sobre el significat i la interpretació que hauríem de fer d'expressions com «visten igual», que possiblement hem d'entendre com a «semblant» o de la figura del «bovo».

Aquesta cita bibliogràfica té valor pel fet que és l'única coneguda fins ara, però no deixem de banda que sovint l'autor descrivia allò que li contaven, en comptes del que veia ell mateix.

Si pensam que l'arxiduc arribà a Mallorca l'estiu de 1867, podem confirmar la presència de cossiers a Porreres en aquestes dades, és a dir en el darrer quart del segle passat. Més difícil és aclarir el seu procés posterior i les circumstàncies que n'afavoriren la desaparició. És ben possible que a l'arxiduc parroquial i al municipal poguéssim trobar dades que ens permetessin de reconstruir-ne la història més recent. L'únic que ens queda -no crec que cap porrerenc ni cap porrerenc se'n pugui recordar- és una resta toponímica, el CARRER DE SA DAMA. Aquest nom és el darrer vestigi en honor del personatge protagonista dels cossiers de Porreres.

Aprofitaré per fer una petita crida als investigadors novells i als interessats per aquests temes, en el sentit de donar-los coratge per emprendre aquesta tasca de recerca. No per intentar una recuperació impossible, ja que més val -n'estic segura- un record digne que un ressorgiment postis. És per poder-nos reconèixer com a poble en aquestes danses ancestrals.

Des de la meua experiència personal diré que és una empresa complicada, però engrescadora ferm, i que les troballes que es fan en les investigacions de la nostra cultura més propera i senzilla i dels costums dels nostres avantpassats ens poden aportar, com a col·lectiu, una nova visió del passat que condiciona els valors de les noves generacions. ■

Resultats de les Eleccions Generals a Porreres

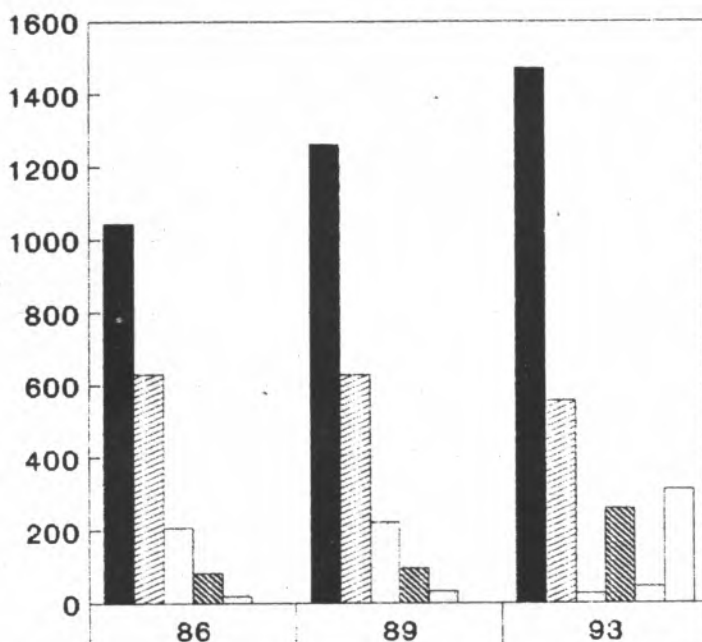
Analitzar el resultat de les passades eleccions generals al nostre poble des d'una perspectiva objectiva, és tasca sempre prou difícil i complicada.

escrutats. -El PSOE conserva el mateix nivell de votants, tot haver sofert una baixa, amb un percentatge paregut a tot l'Estat Espanyol. -U.M. que per pri-

de ser únicament testimonial a unes eleccions generals, i que l'augment de vots que obté a cada una de les eleccions, li dona unes fortes aspiracions de cara al futur.

Les demés forces polítiques tenen una incidència molt inferior a aquestes quatre abans esmentades, i cal senyalar la pràctica desaparició de l'extrema dreta, que abans aconseguia uns vots molt significatius mitjançant Falange, i que ara els seus successors no han recollit; per altra banda, el CDS ha desaparegut del mapa també en el nostre poble; cal esmentar la petita però constant pujada dels vots d'Esquerra Unida, i que Esquerra Republicana de Catalunya, ha aconseguit 15 vots significatius a un poble poc nacionalista com el de Porreres.

De tots aquests resultats, es poden treure poques conclusions de cara a afrontar les properes eleccions autonòmiques i locals del 1995, perquè com sempre ha passat, poques coses es poden relacionar entre un tipus d'eleccions i les altres, i més si es té en compte de la influència de la televisió a unes eleccions generals en favor dels grans partits estatals com són el PP i el PSOE. llavors el 1995 els partits nacionalistes poden jugar un paper molt més important, i decisiu a les autonòmiques, i a les locals com sempre es sol dir que va d'acord amb dues coses: A) De les persones que es presenten, B) Del partit en el qual es presenten. Així i tot, cal dir que aquestes eleccions han estat com un entrenament, si les comparem amb la il·lusió i interès que es desperta a les locals i autonòmiques.

PP	■	1045	1260	1471
PSOE	▨	631	628	555
CDS	□	206	222	26
PSM	▩	83	95	259
IU	▬	19	32	44
UM	□	0	0	311

Si miram les estadístiques que acompanyen aquest article, podem arribar a una sèrie de conclusions que cal esmentar: -El PP s'ha convertit per primera vegada amb una força majoritària a unes eleccions generals, aconseguint més d'un 50% dels vots

mera vegada es presentava a unes eleccions d'aquest tipus, malgrat els mals resultats a nivell d'illes, va demostrar que a Porreres segueix tenint una important implantació-. Els 258 vots del PSM, donen a entendre que aquesta força política ha deixat

El reglament de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de Porreres no es compleix

El 23 de gener de 1990 l'Ajuntament de Porreres va aprovar el Reglament de Normalització Lingüística. Va sortir publicat al BOCAIB 8-2-90 signat per l'actual Batlle Josep Rolg Salleras. Entre altres articles podem trobar:

Art. 1

El català com a llengua pròpia de les Illes Balears, ho és també del Municipi de Porreres.

Art. 4.2

Igualment es redactaran en català totes les inscripcions o retolacions que identifiquin bens de propietat municipal tals com

inmobles, vehicles, maquinària i utilitatge.

Art. 4.3

Tots els rètols situats a les vies públiques, la col·locació de les quals sigui competència municipal destinats a informar els transients i els conductors, seran redactats en català i si és necessari aniran acompanyats d'un llenguatge gràfic comprensible per qualsevol persona, sigui quina sigui la seva llengua.

COM VEIS EL NOSTRE AJUNTAMENT NO COMPLEIX EL SEU PROPI REGLAMENT.

Sabeu que...

-Es pot comprar el LLUM D'OLI als següents establiments de Porreres: Llibreria Barceló, Llapis i Paper, Can Murtó, Estanc Cana Jaume, i a Can Poo?

-Des de l'any 1977 fins el juny del '93 només 65 persones de Porreres s'han normalitzat el nom? Això que no costa cap cèntim!

-S'està preparant una nova edició facsimil del llibre «Noticias Históricas sobre el Santuario de Montesión de Porreras» de Joan Feliu publicat l'any 1894 i que aviat es compliran els 100 anys de la seva edició?

-L'Ajuntament, després del gran èxit de la recollida selectiva del vidre, ha instal·lat un altre contenidor per dipositar-hi el vidre a devora l'Hospital?

-El porrerenc BARTOMEU MELIÀ, antropòleg i Doctor a la Universidad d'Asunción (Paraguay) ha estat candidat al Premi Príncep de Astúries de les Ciències Socials?

-La nòmina dels regidors de l'oposició del nostre consistori és de 13.600 pts. mensuals? i la del Batlle...

-A Santanyí quan juguen a TUTI LOCO hi ha una jugada que l'anomenen «SA PORRERENCA»? (Idò sí, fer «sa porrerenca» és fer una sortida mal intencionada, és a dir, una jugada per fotre a l'altre).

-El partit polític de Felanitx «Coloms a la Sala» quan va traduir els seus estatuts per enviar a Madrid, li posaren «Palomos en su Salsa»?

-Diven les bones llengües: Que en Biel Corró amb els títols del «Porreres» ha crescut un pam gros?

-A l'any 1727 l'Ajuntament de Porreres ja aprovava als plenaris mesures contra la corrupció?

-Tots els majors de 21 anys ja comencen a ser molt vells per esser consellers del Govern Balear?

El nou impost de renda

**Bartomeu Ferrando
economista**

Veritablement aquest mes de juny ha estat molt mogut, hem tingut eleccions al Parlament de l'Estat, hem rebut la visita d'aquest porrerenc-argentí anomenat Bartomeu Barceló amb tota una sèrie d'actes i festes, una

mica exagerats, el Barça ha guanyat el seu tercer títol de lliga consecutiu i també hem hagut de passar tots, o quasi tots, per Hisenda, presentant com cada any la nostra declaració anual de l'I.R.P.F., la qual cosa ens ha resultat novedós en determinats aspectes, pel fet de ser el primer any d'aplicació de la nova llei 18/1991.

Tot i felicitar els partits guanyadors, que com sempre són tots i felicitar igualment els seguidors culés, vull fer referència a les modificacions que ens ha duit aquesta nova llei.

En primer lloc he de fer referència a l'anomenat «Llibre Blanc» de política fiscal, dins el qual es mouen totes les reformes fiscals d'aquest darrer període, i que comprèn l'adaptació a la fiscalitat comunitària, intentant unificar la tributació a nivell europeu. Dins aquest marc, i agreujat amb la sentència del Tribunal Constitucional que havia anul·lat diversos articles de l'antiga llei, per la qual cosa teníem una llei provisional de renda, es va aprovar la nova llei.

Aquesta nova llei no ha suposat un trencament amb l'antiga, només s'han fet unes correccions que podríem enumerar seguint el mateix text de la llei:

-La nova regulació de l'impost té com a central l'individu, i no el grup com abans, es defineix com un tribut individual, amb opció a la tributació conjunta, al contrari d'abans.

-Rendiments del treball: s'han regulat millor els rendiments amb espècies, i s'han augmentat el percentatge de despeses de difícil justificació, del 2% al 5%. Hem de dir també que aquest any i a causa de la baixada de retencions, molts dels qui altres anys tenien devolucions enguany han hagut de pagar.

-Rendiments del capital immobiliari: gairebé no s'han modificat, segueix amb el 2% de la valoració segons patrimoni. Aquí

voldria fer esment a la reforma del cadastre a Porreres, el qual s'aprova fa pocs dies i que suposarà un increment molt fort de les contribucions al nostre poble, es preveu un increment del 400% per a aquest any.

-Rendiments del capital mobiliari: aquí com a principal novetat hem pogut comprovar que les primeres 25.000 pessetes no tributaven, a més de reflectir actius com a fons d'estalvi popular.

-Rendiments d'activitats empresarials i professionals: ha estat aquí on s'han produït les modificacions més importants. Ha desaparegut l'estimació objectiva singular simplificada, per als petits empresaris, com pagesos o petits negocis, que com podreu entendre són la majoria al nostre poble. En el seu lloc s'han adoptat els anomenats mòduls, que han suposat en molts de casos un augment considerable dels rendiments, o l'estimació per coeficients, és a dir ingressos menys despeses.

-Els increments i disminucions de patrimoni també han sofert modificacions substancials, substituint els coeficients actualitzadors del valor d'adquisició, per un sistema que redueix els increments o disminucions d'acord amb el temps que fa que teníem l'actiu. Si fa vint anys que tenim una casa i ara la venguéssim no hi hauria cap increment de patrimoni.

-Per acabar, les deduccions també han variat un poc, s'han inclòs les deduccions per lloguers i per despeses de guarderies, però amb una limitació important quant als ingressos, la qual cosa ha suposat a la pràctica que molts pocs hagin pogut aplicar-se aquestes deduccions.

Com heu pogut apreciar en aquest petit repàs, poc més o manco tenim el mateix, fiscalment s'entén.

Recordança de Llum d'Oli per en Miquel Sitjar (cudem)

La revista LLUM D'OLI I L'AGRUPACIÓ CULTURAL recorda al soci Miquel Sitjar que ens deixà recentment. Record per a qui participà en tantes ocasions en els actes de l'AGRUPACIÓ CULTURAL i d'una manera ben manifesta en les excursions.

FINS SEMPRE, MIQUEL.

En un lloc tan cèntric de la vila, ja és ben hora que aquest solar -(l'antic forn de Can Pere i primer local de l'Agrupació Cultural)- deixi de ser un corral de brutor, pedres, rates i que no amenaci més l'estructura de les vivendes que l'envolten.

Bartomeu Barceló: Porrerenc

Bartomeu Barceló, durant el Trajecte Madrid-Palma de Mallorca. Foto: Gori Barceló

per Gori Barceló

El darrer número de **LLUM D'OLI** publicà les declaracions d'un porrerenc desconegut pels porrerencs: En Tomeu Barceló, emigrant a Buenos Aires i, a la vegada, la ressenya biogràfica que es podia reconstruir des de Porreres, amb un error i una desconeixença: la fotografia que publicà d'en Tomeu amb el seu pare no és d'ell, sinó del seu germà Pere Antoni; i que, a Buenos Aires, va tenir una altra germana, na Maria.

Però això ja és història. En Tomeu Barceló ja ha vingut a Porreres i ja se n'ha anat, deixant l'empremta d'un home obert, simpàtic, humil... d'un home que estima el seu poble, que estima i enyora els seus, que, com ell diu, «*sempre he tingut sentiments de Mallorca i de Porreres... Som d'aquí... i estic orgullós d'allà on he nascut*». Això m'ho deia abans d'agafar l'avió de Madrid cap a Palma, perquè el **LLUM D'OLI**, juntament amb «*Ultima Hora*», em desplaçà a Madrid per poder compartir amb en Tomeu la indescriptible emoció de

Bartomeu Barceló a l'aeroport de Barajas. Foto: Gori Barceló

veure realitzar el seu major somni: retornar «*encara que fos 15 dies*» a casa seva.

La conversa que tinguérem dins l'avió va ésser un repàs als seus sentiments mallorquins.

L'arribada d'en Tomeu a Buenos Aires (amb sis anys) significà començar de bell nou; cap record de Mallorca li quedava (a

no ésser els contats pels seus pares i germà major). Els primers records que té són de l'arribada amb el vaixell a Buenos Aires (el darrer que va fer «*l'Infanta Isabel de Borbón*»), un viatge de tres setmanes també quedà esborrat, com si de manera traumàtica començàs una nova vida, lluny de la seva terra. Però la seva infantesa fou mallorquina: a casa seva parlaven mallorquí fins que el seu pare morí (1954), vivia a un barri habitat per un 80% de mallorquins, amb unes 15 famílies porrerencs. Sa mare mai deixà de banda la cuina mallorquina: «*pastissos, hi ha gent que els hi diu cocarols, però els porrerencs els hi diuen*

pastissos; panades de mè per Pasqua, coques de pebres vermells, crespells...»; de fet ell domina la cuina mallorquina.

Quan s'integrà al món laboral, la seva feina va ésser la de son pare: sabater, «*feia de mallorquins*».

De jove, sempre pensava en «fer feina fort i anar a Mallorca, però de jove sempre tens... amics i... coses que et lliguen... no m'ho vaig agafar mai en sèrio. A l'any 60, vaig començar a pensar en sèrio: me pareix que ja no hi tornaré a Mallorca. De cada any, més perds les esperances; no les ganes, les esperances».

De tota manera, sempre ha estat informat sobre Mallorca, amb vídeos, llibres, guies de turisme... «és molt lindo».

Però, mira per on, als 70 anys, la seva il·lusió, el seu desig es compleix... «això només passa a les pel·lícules i als llibres...» Des de que sap que ha de venir pensa que viu un somni... «tenc ganes de pessigar-me per sobre si és ver».

Ja vèiem Sa Dragonera, la conversa de cada vegada és més difícil, se'l nota molt emocionat, el desig de tota una vida és a punt de fer-se una realitat.

Arribada a l'aeroport de Palma de Mallorca

L'avió aterrà, ja havíem arribat. Li vaig donar la benvinguda a Mallorca, no em contestà: les

llàgrimes hi eren.
A reveure, Tomeu.

Recepció a l'Aeroport

Recepció a l'Ajuntament de Porreres. Foto: Joan Barceló

Jaume Rosselló «Güia», figura representativa de la cultura i societat porrerenques

Fa poques setmanes, els darrers dies de maig, els carrers del nostre poble, de sobte, quedaren foscs i sense paraula; la notícia que anava de boca en boca no era d'allò més alegre, era més bé una forta punyalada per a tots aquells que estimam i treballam per la cultura del nostre poble, per a tots aquells que de més a prop o més enfora havíem estat al costat de'n Jaume Güia, que el coneixíem, l'apreciàvem, i sabíem dels seus grans valors humans.

No cal esmentar el gran buit que ha deixat dins la seva família, esposa i fills, als quals els volem donar el més sincer condol; però no dubteu que serà tot el poble que haurà perdut una figura representativa de la cultura i societat porrerenques; a moltes activitats de la vila hi faltará la força d'aquell vent, la força d'aquell amic que tantes vegades ha duit a bon port somnis dels nins, joves i majors; la cabalgata dels reis no serà mai el mateix, i molt manco el sopar allà on en Jaume ens recordava a tots un per un; la Passió, obra i gràcia de'n Jaume, la Jaia Serrada, també un record tret del fons de les memòries dels llibres més vells de la cultura mallorquina, i tantes altres activitats que ell estimava com si fossin seves, sense oblidar les seves col.laboracions a la nostra revista, ni tampoc el Grup Foganya, fundador i director de les seves activitats.

Seria molt llarg enumerar cada una de les coses en què en Jaume va participar, dirigir o col.laborar, però esperem que aquest gran buit humà, que ens deixa, no es converteixi en un buit dins la societat i cultura po-

rrerenques, segur que ell no ho volia així, i que allà on sigui ens animarà a continuar endavant

amb aquestes tasques.
FINS SEMPRE, JAUME!

Per amunt l'albercoc fresc, per avall l'albercoc sec

Entre 1000 i 1200 quilos es perdran o es retiraran del mercat

Francesc Llinàs

La tendència dels darrers anys s'està confirmant novament aquesta temporada. Els que recol·leixen els albercocs a mà i els puguin vendre directament al consumidor seran els que més rentabilitat treuran a aquest producte. Per altra part, els que ven-

presència i sia de tamany regular; si no és així, únicament els productors que duguin els fruits a una S.A.T. en treuran un benefici, ja que reben subvencions de la C.E.E. i del Ministeri d'Agricultura de 30 pts. el quilo i que segurament es farà desaparèixer del mercat mitjançant qualsevol sistema. Aquest és un tema que crida l'atenció del pagès, no acostumat a les regles actuals del mercat.

Ja fa un parell d'anys que això es fa amb altres productes agrícoles. Abans de saturar el mercat i provocar una caiguda dels preus, es subvenciona la seva retirada i així es manté un cert nivell de preus rentables. Aquest és el sistema que s'aplica a l'albercoc.

L'albercoc sec té quasi nul·la la rentabilitat, té poca demanda i el mateix producte turc o xilè té més sortida. Ho podeu comprovar a qualsevol supermercat o botiga. Tenen més demanda els albercocs secs de fora que el mallorquí; en primer lloc pel bon preu i en segon lloc per la seva dolçor, té menys àcid i més popa.

El mercat nòrdic pareix que es perd a pesar que ara els productes espanyols tenen menys impostos, quasi cap, es pot dir per exportar-lo a Europa. A pesar de totes aquestes avantatges no s'aconsegueix introduir-lo a dins aquest bon mercat.

Alguns comerciants diuen que hi ha massa competència (allcantins, valencians, turcs...) però pareix ésser que per altra part augmenta el seu consum com a fruita de taula acompanyant de dolços, postres, sucus o confitures i també com a producte cosmètic.

Atenció porrerencs de sa Colònia!

En Biel Cañellas us adverteix

Francesc Llinàs

A una entrevista realitzada al president la CAIB a un diari de dia 5 de desembre i contestant a una pregunta de la periodista Gina Garcias deia textualment «... És cosa sobradament coneguda que aquest port que li ha costat tantes carabasses al meu còs -Jeroni Saiz- com és el de Cala Gallota no es discuteix mai a Ses Salines, sino a Porreres. Perquè resulta que les edificacions que hi ha al darrera de la ubicació de l'hipotètic port de Cala Gallota són propietat de porrerencs que passen l'estiu allà. I em pareix molt normal que els sàpiga greu. El Govern no defensa la construcció d'aquest por, **PERÒ ÉS CLAR QUE SI S'HA DE FER, S'HA DE FER DAMUNT LES ROQUES, NO DAMUNT UNA PLATJA...**».

Així que estau advertits, sobren les nostres paraules.

dran els albercocs mitjançant intermediaris aconseguiran així mateix un bon preu. Tot això contant que l'albercoc tengui bona

Solucions possibles: si es controlava les entrades de l'albercoc provinent de fora del Mercat Comú se sabria si hi ha una producció excedentària d'Espanya. Per altra part si s'aconseguia que les administracions implicades poguessin fer una campanya divulgativa d'aquest fruit mitjançant els diferents mitjans de comunicació (que si tenen una certa duració donen bons resultats) una professionalització dels empresaris i productors, mantenir unes excel·lents fonts de distribució, serien les úniques esperances per aquest sector agrícola i porrerenc per excel·lència.

El campament d'estiu del grup d'esplai es farà a s'Espinagar al terme municipal de Manacor

Un any més, el Grup d'Esplai de Porreres, organitza el campament d'estiu per a nins i nines a partir de 6 anys. Enguany el lloc que s'ha cercat és s'Espinagar, devora Son Macià, al terme municipal de Manacor.

Les instal·lacions són molt diferents a les dels altres anys; també hi ha piscina, pistes esportives, però en lloc de dormir en tendes ho farem dins uns bungalows, que són molt virguers; està molt a prop de la mar i, qualche dia, ens hi podrem acostar fent una petita caminada. El tema d'enguany serà la Història de les Balears i intentarem que totes les activitats (vetllades, jocs, treballs manuals, disfresses...) vagin encaminades a conèixer un poc més la nostra història; fins i tot, ens podrem disfressar de moros, o intentar fer de foners, mirant si amb qualche pedra ferim el cap d'algun monitor.

Us convidam a tots a participar-hi de l'1 al 7 d'agost i us co-

municam que podeu venir a puntar-vos a qualsevol dels monitors fins dia 20 de juliol.

Grup d'esplai

El servei de promoció econòmica de la Mancomunitat Pla de Mallorca informa sobre els cursos programats pel curs 93/94

El Servei de Promoció Econòmica de la Mancomunitat del Pla de Mallorca, en col·laboració amb l'INEM i la Conselleria de Treball i Transports del Govern Balear, té previst realitzar els següents cursos de formació ocupacional:

CURS DE JARDINERIA

Destinat, principalment, no exclusivament als joves entre 16 i 25 anys; té una durada de 500 hores. L'objectiu del curs és aconseguir la inserció laboral dels alumnes que hi assisteixin. Les pràctiques es realitzaran previsiblement als diferents municipis de la Mancomunitat.

CURS D'AGRICULTURA ECOLÒGICA

L'agricultura ecològica és un sistema de producció que evita o exclou d'una manera ampla l'ús de fertilitzants sintètics, pesticides, reguladors del creixement i aditius en les llavors. Actualment, existeix una forta demanda d'aquesta categoria de producte agrícola en el mercat, ja que de cada vegada més, el públic n'és conscient de la necessitat de comptabilitzar el medi ambient amb l'agricultura.

El pagès del Pla n'és conscient que l'Agricultura ecològica pot ésser una alternativa al problema del manteniment de l'economia agrícola.

Aquest curs no sols va dirigit a agricultors sinó que també hi poden accedir persones interessades en el tema.

CURS D'ANIMACIÓ SOCIOCULTURAL

Aquest curs està dirigit, principalment, no exclusivament a joves entre 16 i 25 anys. Pretén servir com a plataforma per a la detecció de possibles projectes d'Animació Sociocultural pel Pla de Mallorca, que puguin realitzar-se baix el patrocini de la Mancomunitat.

La durada del curs serà de 300 hores, amb 100 hores de pràctiques que es desenvoluparan en entorns diferents a les classes teòriques (taller, acampades, excursions...)

CURS DE RESTAURACIÓ I RECICLATGE DE MOBLES

Els assistents en aquest curs es formaran en els següents aspectes:

- Reciclatge de mobles.
- Coneixement de la fusta i les

seves característiques.

- Història del moble.
- Utilització i manteniment de les eines.

El curs estarà destinat preferiblement a majors de 25 anys. Hi ha possibilitats de treballar un cop acabat el curs, ja que en el camp de la fusteria es necessiten treballadors qualificats.

GESTIÓ EMPRESARIAL

Aquest curs està destinat a persones que tinguin interès en introduir-se al món empresarial i vulguin conèixer el funcionament de l'empresa. Si vols, aquesta pot ésser la plataforma ideal per crear la teva pròpia empresa. El curs tindrà una durada de 300 hores, aproximadament.

Si estàs interessat/da en realitzar algun curs dels que hem programat, no esperis al darrer moment, telefona d' hora:

Servei de Promoció Econòmica
Mancomunitat del Pla
de Mallorca
C/ Hospital, 24, Petra
Telèfon 83 00 00

Probablement, els cursos no s'iniciaran fins al setembre que ve.

sa fonda càfè

Porreres • Mallorca

On és el bosc espès?

«Caldria que ensenyàssiu als vostres fills que la terra que trepitgen és la cendra dels padrins. Respectaran la terra si els deis que és tota plena de la vida dels avantpassats. Cal que els vostres fills sàpiguen, igual que els nostres, que la terra és la mare de tots nosaltres: que tota destrucció causada a la terra la pateixen els seus fills. L'home que escup a la terra, s'escup a si mateix.

Estèim ben segurs d'una cosa: la terra no pertany a l'home, és l'home qui pertany a la terra. L'home no ha teixit la xarxa, que és la vida, ja que ell només n'és el seu fill; està temptant la seva malaurança si gosa trencar la xarxa, el patiment pels seus fills. N'estèim ben segurs. Totes les coses estan lligades com la sang d'una mateixa família (...)

On és el bosc espès? Desaparegué. On és l'àliga? Desaparegué... Així s'acaba la vida i començam a SOBREVIVIRE!

Seattle, 1956
(cap de la tribu Sawamish
d'Amèrica del nord)»

Pobres arbres!

Joan Barceló

Hi ha una ciència que tracta de l'esment i del cultiu dels arbres. L'arboricultura, que és així com s'anomena, exigeix -com qualsevol altra ciència- uns coneixements teòrics i pràctics.

Hi ha una professió, la de podador, que és una de les formes pràctiques d'aplicar la coneixença de l'arboricultura. Per ésser podador no fa falta comptar amb uns grans coneixements tècnics, però sí seguir els dictats de la ciència i, sobre tot, tenir sensibilitat i sentit comú.

Hi ha una altra professió, la de «mutilador» d'arbres, per la qual no fan falta ni coneixements, ni sensibilitats, ni sentit comú: sols es necessita una destralt o una motoserra.

La bona gestió de l'arbrat públic de La Vila i de les carreteres necessita d'arboricultors competents i de podadors experts, que coneguin el seu ofici i siguin sensibles. També hi ha d'haver el control corresponent, per tal d'establir criteris, quan la lògica i la raó no entra dins el cap de qualcú.

La poda dels arbres de davant Ses Forques n'és un bon exemple del que no hauria d'ésser. De l'arrabassada d'arbres ja no en parlarem, perquè això és una guerra antiga.

Les lesions que s'han provocades a aquests arbres són de tal calibre que la seva vida perillà fort ferm.

Sembla que la culpa no és tota de la Corporació municipal. Però sembla que les fulles dels arbres -algunes- anaven a parar a la piscina...

Caldria començar a demanar-se qui decideix com, quan i perquè se poda d'aquesta manera.

I que quedi clar. No dic que no s'hagi de podar, si no que se podi bé.

El que com a mínim se pot demanar és que la poda la realitzi personal competent, i que se miri per la salut dels arbres i per l'estètica del poble. Perquè els arbres són de tots.

Per això, els responsables de l'abusiva mutilació dels arbres de Ses Forques convendria més que es dediquessin a una altra cosa. ■

VIAJES COLÓN TRAVEL, S.A.

BAL 182

El meu proper viatge

31 Desembre, 31
07003 Palma de Mallorca
PORRERES Tel. 64 70 00

Tels. 76 15 50 - 75 34 40
Telefax 49 29 44

**BAR PUB
ES FAROLET**

L'Almoina, 58 - PORRERES

Vacances: cara (1)

Andreu Genovart

Cada any, en acabar el curs escolar, i no em parlem en tocar el mes de juliol, dins les famílies i dins la societat en general hi ha una gran moguda en torn a un fenòmen anomenat vacances.

Avui, aquest període de descans estiuenc s'ha arribat a fer del tot necessari donat el ritme de vida estressat que portam habitualment. Les vacances són un temps apropiat per carregar les piles o les bateries del motor de la nostra vida, sovint gastades de tants d'esforços i envestides que ens veim obligats a fer la resta de l'any.

Ja sabem que un creient no té mai vacances de fe, ni de vida

celebrativa, ni d'ajudar als germans, però basta pegar una ullada al calendari diocesà d'activitats pastorals per veure que aquestes queden estroncades els mesos de juliol i agost, llevat de les colònies i acampades.

Les vacances són un temps privilegiat per trencar la monotonia de lo quotidià i poder fer aquelles coses que suspiram i mai no trobam un moment per a dur-les a terme: llegir algun llibre, realitzar un viatge, anar d'excursió, descansar...

Però les vacances són sobre tot un temps per a la relació, per conèixer nova gent, per aprofundir l'amistat, per visitar aquelles persones que fa temps que no hem vist...

Les vacances són un temps

T'interessa

Si ets una persona amb aspiracions investigadores o simplement vols conèixer el que és un Pergamí de prop, pots acudir a la casa de la Rectoria i trobaràs una important **Col.lecció d'uns 300 Pergamins del S. XIV fins al XVII** que pertanyen a l'Arxiu Parroquial. Actualment es troben amb molt bones condicions per ésser consultats, gràcies a la tasca realitzada per dues persones porrerrenques.

EL 061

El Centre Coordinador d'Urgències Sanitàries és un servei depenent de l'INSALUD, creat per a coordinar l'atenció a les urgències i emergències, a Mallorca.

Aquest Centre disposa d'un telèfon de tres xifres, el 061, al que poden cridar els usuaris de qualsevol punt de Mallorca, per a sol·licitar atenció sanitària en cas d'emergència: accidents, malalts que precisen assistència immediata o trasllat urgent...

Després d'informar-se, la gent prefereix...

Moltes entitats volen la seva nòmina:
faci-la valer. Exigeixi molt,
llegeixi la lletra menuda...
es quedarà amb la NÒMINA VIVA
DE SA NOSTRA. Perquè SA NOSTRA
ha dotat la NÒMINA VIVA
d'uns avantatges substancials que,
vostè, sens dubte, sabrà valorar.
Segueixi llegint la lletra menuda,
i decideixi's. La seva nòmina val molt:
ingressi-la allà on més la valorin.

**NÒMINA
VIVA**

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS

La seva millor garantia

hàbil per a la gratuïtat: passejar sense més pretensions, prendre la fresca escoltant i dialogant amb els veïnats, dedicar més temps a la família...

Aquest període de descans ens invita també a descobrir millor la naturalesa, a gaudir d'una sortida o posta de sol, a contemplar a les nits l'estelada, a pregar assaborint el silenci d'un horabaixa o el sondroll de la mar.

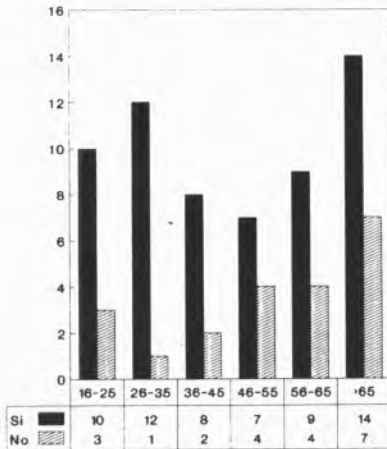
Les vacances ens poden ajudar a recuperar la pau, la serenitat, l'equilibri, a retrobar-nos amb nosaltres mateixos...

Tots aquells que durant l'any, des del lloc que ocupen, s'han esforçat per complir el seu deure, tenen ben guanyat aquest temps de descans quan la calor és més feixuga.

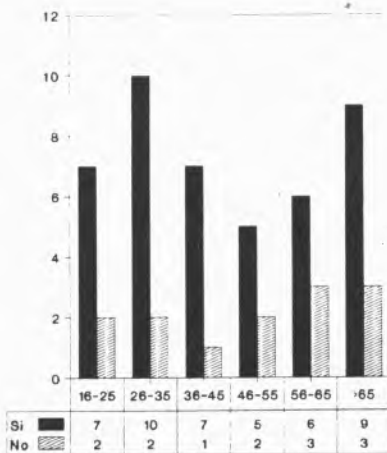
Els porrerencs desconeixen el contingut real del Fons Artístic de l'Ajuntament

Sobre l'anomenat MUSEU i FONTS ARTÍSTIC DE PORRERES, LLUM D'OLI ha demanat quina opinió en tenien els propis porrerencs. El Sondeig s'ha formulat a 88 persones distribuïdes de manera proporcional entre els diferents grups d'edat.

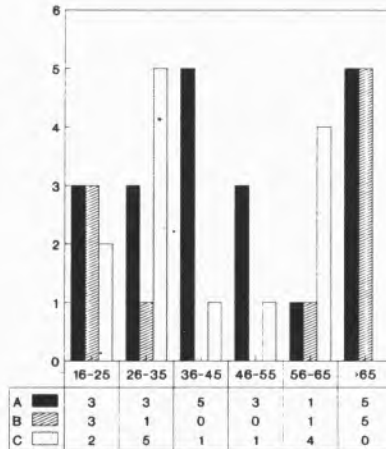
Les preguntes han estat les següents:

1.- Sap de l'existència del Fons Artístic de l'Ajuntament de Porreres?

2.- L'ha visitat alguna vegada;

3.- Com es pot qualificar?: a) Simple col·lecció d'obres d'Art, b) Museu, c) magatzem.

Com es pot apreciar a través de les gràfiques, en general, els enquestats saben de l'existència d'aquest Fons o millor dit «que a la Sala hi ha quadres i escultures», però, més aviat desconeixen el seu contingut real així com el seu possible interès.

Molts no l'han visitat expressament, tan sols una simple ullada quan han assistit a algun acte al

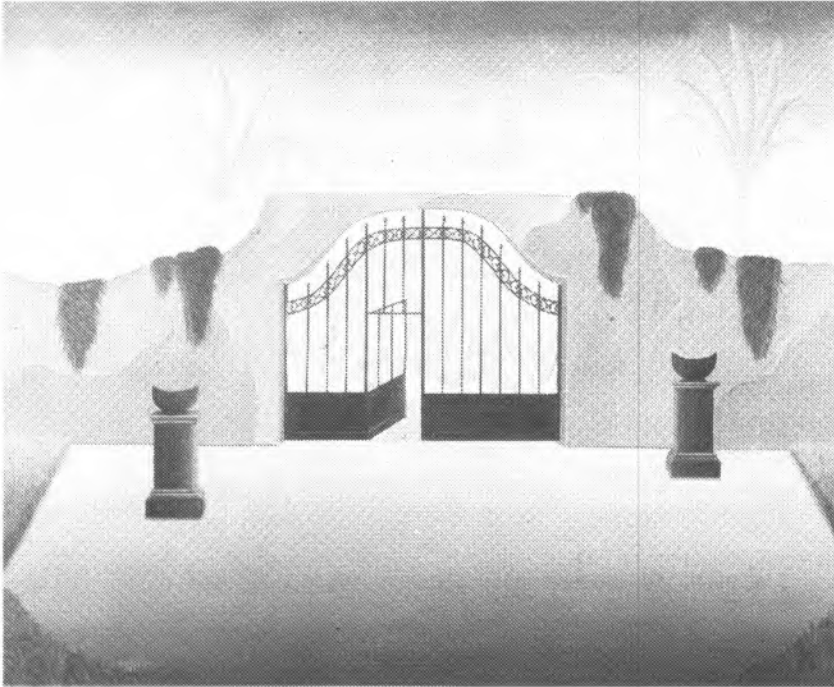
Saló de sessions. Els motius que s'esgrimeixen per part d'aquells que no l'han visitat són: desconeixement de l'horari de visita, manca d'informació i que no desperta massa interès.

Altres opinions en relació a la tercera pregunta són que més que un Museu, es tracta d'una Col·lecció d'obres d'Art, «però si no s'adequa un local i s'amplia semblarà ben aviat un magatzem» (aquesta era una de les respostes d'una enquesta).

Un Museu requereix un lloc ben acondicionat, amb control d'humitat, d'il·luminació, ventilació, seguretat, personal qualificat; establir de manera ben precisa els criteris de selecció i admissió de les obres, classificació i catalogació. Per altra part, els Museus actuals no sols han de pensar en exhibir les pintures o escultures, cosa prioritària, sinó que les tasques de conservació, les tasques didàctiques, divulgatives i culturals han d'ésser un fi primordial de tot Museu.

Sobre el FONTS ARTÍSTIC de Po-

mulava aquesta pregunta «on quedarà ubicat definitivament el museu?» i seguia l'article dient: ...«El Batlle és conscient de que si el ritme de donacions es manté arribarà el moment en què s'haurà de seleccionar cada una de les obres que s'exposin...» el moment ha arribat, han passat sis anys i les donacions han seguit un bon ritme, (ara ja passen les dues-centes), no hi ha suficient espai per col·locar a totes les obres, trobam obres per tot arreu, per les escales, per terra, damunt algun banc i per totes les dependències de la Sala...

El tema és preocupant i continua sense resoldre. Què passarà d'aquí cinc anys? Només pot passar dues coses, o que l'Ajuntament acondicioni un local per ubicar-hi el FONS ARTÍSTIC o que comenci a regalar algunes obres.

Fotos: Macià Lladó

reres s'han publicat moltes notes i s'han fet reportatges a la premsa, però en ha cridat l'a-

tenció una nota publicada al diari EL DIA de dia 8 de setembre de 1987 a on el periodista es for-

CS BANCO DE CREDITO BALEAR

**VIATGES A L'ESTRANGER
MOVIMENTS PER FRONTERA
DE MONEDES I PRODUCTES**

PALERM s.a.
materiales para la construcción

**OFERTA EN RAJOLES I PAVIMENTS
JULIOL AGOST I SETEMBRE**

FABRICA: Carretera Porreres - Campos Km. 1'400
Tels. 64 71 63 y 64 73 64. Fax 64 77 13.
**EXPOSICION PAVIMENTOS, REVESTIMIENTOS
SANITARIOS Y DECORACION:**
C/ Duzay, 36. Tel. 64 72 71
07260 PORRERES (MALLORCA)

MAGATZEM I TENDA: Dissabtes tancat el mes d'agost

Vins i vinyes: una pinzellada

Joan Oliva
(Membre de la Confraria d'Amics del
Vi de Porreres)

Com ja dèiem al passat Llum d'Oli, els municipis de Felanitx, Manacor, Binissalem, Porreres, Sencelles i Llucmajor conformaven les tres cinquenes parts de tota la riquesa vitícola de Mallorca. Els quatre primers pertanyen als municipis que més superfície de vinya tenien en relació amb la seva extensió productiva. Destaca en aquest aspecte el municipi de Binissalem, amb la meitat del territori dedicat al cultiu de la vinya.

Com era una veremada fa cent anys?

L'Arxiduc sempre tan curiós i detallista ens ho explica a DIE BALEAREN: «La verema té lloc a la fi de setembre i comença d'octubre. El raïm és tallat amb ganivet o trinxet, es coloca dins la senalla o covo i després a les portadores, espècie de petites botes amb anses per poder ésser transportades per dos homes. Els raïms són transportats al cup, on el dia següent són trepitjats per homes forts amb els peus descalços, la resta és premsat és premsat amb una premsa. El most se deixa 20 dies passats els quals s'omplen les famoses botes congregnyades».

Per cert, el nom de «congregnyada» el reben dels claus de ferro que s'usen per juntar i clavar els taulons de fusta de la bota, aquells claus són congregnyes; i la fusta usada normalment és l'alzina, encara que també s'utilitzi l'olivera de gran gruixa.

Diu l'Arxiu que ha vist a Llucmajor botes congregnyades de 15 pams de diàmetre i 240 cortins de cabuda i n'ha contades 36 dins el mateix celler.

Amb una producció mitjana de 36.000 cortins de vi, Felanitx amb la cinquena part de totes les vinyes de Mallorca, és el municipi més destacat, seguit per Binissalem i Porreres. La major part d'aquest vi es dedicava a la destil·lació d'aguardent per a

l'exportació, sobretot a Amèrica.

Deixem un moment l'Arxiduc i tornem un moment a terra. Què és això d'un cortí?

Un cortí és (era) l'equivalent a 20 litres i 28 centilitres, normalment era el resultat obtingut d'un quintar de raïm. Tornem estar igual. Què és un quintar? És una mesura de pes equivalent a 40'70 quilògrams; normalment s'usava el múltiple de 3 quintars anomenat somada o càrrega equivalent a 122 quilògrams de raïm del qual s'obtenien una mitjana de 2 cortins i mig, és a dir 50 litres i 70 centilitres. Amb tot això ja ens podem fer una idea

sobre la bóta de 15 pams i 240 cortins de què parlava l'Arxiduc la qual tenia una cabuda de quasi 5000 litres que ens dona la sensació de ser més gran que 240 cortins.

Ja parlàvem anteriorment del tipus de raïm, segons fos raïm per fer vi o raïm de balança per menjar. Fent memòria, ens n'adonarem que la majoria de noms han desaparegut dels nostres camps, substituïts per altres que ens són més habituals: manonegro, fogoneu, callet, tempranillo, etc... sense deixar de banda les noves varietats procedents de l'estranger, principalment de França i autoritzades per la recent Denominació Específica Vins de la Terra del Pla i Llevant de Mallorca: Cabernet Sauvignon, Merlot Chardonnay, Pinot Noir. Totes aquestes varietats nobles, la Chardonnay per a vins blancs i, escumosos, cava mallorquí? i la resta per a vins negres de qualitat.

D'aquestes i d'altres qüestions en continuarem parlant en el futur, però si teniu ocasió podeu fer una visita a la possessió del terme de Porreres ES PAGOS on trobareu botes congregnyades al manco tan grosses com les que l'Arxiduc admirava a Llucmajor. ■

Dolors Enamorado, velocista de l'atletisme en pista

«Només em dedic en això i comprenc que he de donar el cent per cent»

Joan Barceló
Joan Sorell

Dolors Enamorado Lladó (20 anys), és una porrenca que destaca en el món de l'atletisme femení. Enguany ha realitzat excel·lent temporada, tot i que una lesió ha fet que darrerament perdés una mica la forma.

Únicament competeix dins les pistes. Allà on diuen es troba l'atletisme en estat més pur. Dolors Enamorado practica esport des de jove. No compta en cap subvenció ni ajuda. No obstant això, se desplaça molts de dies de la setmana a Palma per entrenar. De moment, únicament viu d'«alegries i satisfaccions».

-En quines especialitats participes normalment?

-En les de velocitat: 60 metres, a l'hivern; 100 metres; 200 metres; a vegades 400 metres. També en les proves de relleus.

-Tu pertanys al Club Colonya, de Pollença, i l'any passat corries amb el Club Costa de Calvià, per què es va produir aquest canvi?

-Cada grup té els seus equips i la gent amb la que jo anava es va canviar al Colonya. Degut a que estam molt units jo també vaig decidir fer el mateix.

-Ara tens vint anys, quan començares a dedicar-te a l'atletisme?

-Des de que era petita, corria a Porreres.

-Com descobrires que la teva capacitat era per a la velocitat?

-En les carreres que corria de petita les distàncies eren de fons. Arribava en les primeres posicions, però no m'anaven bé. L'any passat vaig començar seriosament a practicar la velocitat i me'n vaig adonar que era el més adequat per jo.

-Aquesta temporada potser sigui la millor que has feta, has aconseguit bones posicions, et sents satisfeta?

-Sí, bastant.

-Des de que et dediques a l'atletisme en pista has tengut la oportunitat de participar en proves de nivell estatal, es suposa que això ha significat que t'haguessis de desplaçar bastant, has hagut de fer moltes sortides?

-Per a acudir a les competicions importants he de sortir a fora. A Mallorca no hi ha grans proves, solen ser a Barcelona, Sabadell, etcètera.

-T'has especialitzat en proves curtes, quina és la tècnica per a afrontar aquestes curses en les

que tot passa tan ràpid?

-De 100 a 200 metres canvia totalment la tàctica. En els 100 metres has de sortir explosiva, i no tens temps de pensar. Els 200 metres s'han de fer emprant un poc més el cap, has de sortir ràpid però no massa, i així com vas correuent s'agafa velocitat.

-T'ha costat molt arribar a ser una corredora important en l'atletisme femení?

-Fa un any i mig que ho practico i ara és quan començ a sebre com he de córrer. Crec que encara em manca un poc de temps perquè em puguin considerar com a una destacada.

-Hi ha molta de gent que es retira, és molt cansat anar tots els dies a entrenar, a tu com te va a aquest aspecte?

-És gràcies a mon pare i a ma mare que ho puc fer. No faig feina i vaig tots els dies a Palma a entrenar. Només em dedic en això i comprenc que he de donar el cent per cent.

-Penses que pots arribar a un punt que et permeti ser una figura?

-Per a viure de l'atletisme no és suficient ser una figura a Espanya. S'ha de ser-ho a tota Europa o a tot el món. Veig molt difícil continuar més envant en aquest esport.

-Malgrat tot tens moltes alegries i satisfaccions...

-És de l'únic que visc, d'alegries i satisfaccions. En l'atletisme en pista no hi ha premis, ni res paregut.

-Està un poc marginada la pista respecte a les carreres populars?

-Crec que sí. En el meu cas, fins que em vaig dedicar de bon de veres a l'atletisme no coneixia res de les proves de pista. Als pobles hi ha públic que presència les proves, però a les pistes com no siguin familiars no ve ningú.

-Es produeixen moltes llessions en les proves que tu corres?

-Sí, rompudes de fibra, sobretot.

-Per aquesta temporada quina fita t'has marcat?

-M'agradaria aconseguir el rècord de Balears de 100 metres, si és possible, però ho veig molt difícil. Enguany voldria fer una bona temporada d'estiu, i després plantejar-me si he de seguir a l'atletisme.

Gabriel Barceló, President de l'Unió Esportiva Porreres analitza la temporada en les diferents categories

BENJAMÍ: «Va partir malament, ja que quasi tots els jugadors eren de primer any i no havien jugat a futbol. Vàrem partir de zero. Gràcies a sa bona tasca dels dos entrenadors, Javi Guerrero i Llorenç Cerdà, i sa bona voluntat dels nins, s'ha consolidat un equip de futur per a properes temporades. El comportament tant dels pares com dels nins i dels entrenadors, ha estat encomiable i al final varen rebre un homenatge en una festa on vàrem donar un detall a cada jugador».

INFANTIL: «Vàrem començar amb inferioritat de condicions, degut a que la plantilla era un poc curta. Però gràcies a la tasca feta per l'entrenador Miquel Angel Muñoz, vàrem quedar sisès a la lliga, dintre d'una categoria molt competida. Pens que l'any que ve partirem amb més bones condicions queenguany, i que la feina feta fins ara donarà els fruits desitjats. El premi per aquest equip ha estat un viatge a Menorca, ja que durant tota la temporada han fet feina amb il·lusió i al final es mereixen un premi».

CADET: «Aquest equip, baix el meu punt de vista, és el que millor i més futbol ja fet com a conjunt. Al final no han pogut aconseguir el subcampionat però s'esforç i es pundenor que han fet conjuntament amb el seu entrenador Jaume Martorell, han pogut estar davant en la classificació d'un grup molt igualat i difícil, on els altres equips presentaven més envergadura, i si s'ha arribat tan alt ha estat a força de molta tècnica i lluita».

JUVENIL: «No era per jugar en aquesta categoria. Era per circumstàncies especials, ja que fa dos anys no vàrem poder fer

equip per manca de jugadors. Hem hagut de jugar a una categoria on hi havia molta duresa i poc futbol, però gràcies a la seva tècnica i voluntat han aconseguit fer campions de lliga i subcampions de sa Copa President d'una manera brillant. També cal destacar la tasca del seu entrenador, en Joan Rosselló.

SENIOR: «Crec que teníem una plantilla que tampoc jugava a la seva categoria. Una plantilla que no té massa força però que té molta classe. Vàrem començar molt disciplinats, gràcies al seu entrenador en Miquel Vilar, que amb molta feina i il·lusió han fet una temporada molt regular, on s'han perdut molt pocs punts i amb un digne rival com l'Algaida, que va lluitar fins al final. Crec que també part de s'èxit el devem a s'equip de feina que ha tengut l'equip. Unes persones que han enrevoltat a s'entrena-

dor, el qual s'ha trobat molt a gust, i en un clima que ha estat extraordinari».

JUNTA DIRECTIVA

«La Junta Directiva sempre ha cercat que dintre de cada equip haguí una germanor i una gran amistat, i per això vull destacar la tasca dels encarregats de cada equip, que pertanyen a la Junta Directiva i així aconseguir una gran harmonia i coordinació dintre del Club. Aquests encarregats escolleixen el seu propi equip de feina, principalment amb els pares dels nins».

AIRE NOU

«Tots els joves al final han agafat un aire nou i gràcies a la línia que les hem marcat des de la Junta, ells han sabut veure molt bé el canvi. Un aire nou que nosaltros volíem introduir dins l'unió esportiva Porreres, perquè no pot esser que una entitat torni gran, si els integrants no ho són. Sa gent no pot ser gran si no són amics uns amb els altres i no hi ha germanor i no se conjunten. Crec que això és a part de s'èxit esportiu, baix el meu punt de vista es s'aspecte que més hem aconseguit. Llevar un poc de mala atmòsfera i crear un clima nou, d'amistat i de ganes de treballar».

PLANTILLA

No es pot parlar de l'U.E. Porreres sense parlar de que és l'únic equip que juga en la totalitat de la plantilla del poble. No hi ha cap persona que cobri, ells mateixos posen el seu propi vehicle pels desplaçaments. Es modèlica sa forma que ha duit aquest

club, quant a aquest aspecte. L'únic que es fa, si s'ha generat riquesa al final de temporada, es reparteix amb un viatge o amb un detall. Amb els anys a molts d'altres clubs no els quedarà més remei que canviar aquesta política de pagar a jugadors externs i tenir jugadors locals sense jugar».

Remarcar també que la primera plantilla està assegurada i quan es fan mal cobren un poc cada dia, cosa que no s'havia fet mai dintre el Club. Jo era una de ses coses que més me preocupaven: veure una persona sense guanyar res i a més de l'esforç que fan per jugar i entre-

nar, que estiguessin un mes de baixa fora cobrar res».

«Me preocupen més els problemes socials, els problemes de ses persones perquè darrera d'un jugador de futbol hi ha una persona, i són moltes les que integren la família del futbol».

AFICIONATS

«M'agradaria que els aficionats tornassin anar al futbol, a passar dues hores, a veure el seu equip i tenir un poc més d'atenció a ses coses de més aprop, que són del seu poble. **Hauríem de tornar fer l'equip nostre, que el nom de Porreres tornàs a**

sonar, no vull dir a la mateixa altura d'abans perquè costa moltíssims de doblers i no pot ser».

«L'esport és esport i no són doblers».

AGRAÏMENT

«Vull agrair a tota la gent que ha fet feina, perquè aquesta empresa d'enguany hagi sortit bé. Agrair a tots els jugadors del club el seu esforç i la seva tasca i aquesta gran afició que hem tengut, i una menció especial al Porreres Atc., que han manifestat el desig d'unir-se a sa nostra empresa; d'aquesta manera pens que podrem arribar molt enfora».

Unió Esportiva Porreres (1.992-93): una de les millors temporades

L'Unió Esportiva Porreres, en les seves diferents categories, el dia de la celebració del campionat

Jaume Cerdà

Després de finalitzada la competició, es pot dir que l'Unió Esportiva Porreres, com a Club, ha realitzat una de les millors temporades. Dos campionats de lliga, l'equip «Senior» a la 2ª Regional i l'equip Juvenil a la 3ª Regional, i a més han aconseguit l'ascens. Un quart lloc per a l'equip Cadet, igualats a punts amb el segon classificat, en un grup molt

igualat i difícil. L'equip Infantil, amb un sisè lloc, ha hagut de superar diverses condicions adverses i l'equip Benjamí, amb un mal començament, al final s'ha consolidat com equip, a l'espera de la propera temporada.

L'equip «Senior» bat rècords:

U.E. PORRERES: J: 34. G: 27. E: 4. P: 3. GF: 79. GC: 22. Pt.: 58.

L'Unió Esportiva Porreres campió de lliga de la Segona Regional, en una temporada molt regular, ha aconseguit sumar 58

Mateu Rosselló

punts, tan sols ha perdut un total de 10 punts (3 derrotes i 4 empats), i dintre de les diferents lligues de l'illa ha estat l'equip menys golejat, i a nivell nacional tan sols superat pel Lleida, amb un gol menys.

El màxim golejador de l'equip ha estat en Mateu Rosselló, amb un total de 22 gols, tants com el que ha encaixat l'equip Porrerenc. L'any passat havia tengut diverses ofertes d'equips de superior categories. Per a la propera temporada és previsible que doni el salt, possiblement a un equip de tercera divisió.

Porreres, ahir i avui

L'evolució urbanística de Porreres

La Plaça sempre ha estat el centre neuràlgic del poble. A la Plaça han rebotat l'alegria de la festa i la bullicia del mercat.

La plaça és el testimoni mut dels moments de glòria i de misèria del nostre poble. La diferència entre les dues fotografies no és urbanística: els edificis gairebé són els mateixos. El que canvia és l'aire que les impregna. De la desolació de la Plaça de postguerra als arbres de l'amor de la Plaça d'avui. Juntament a aquests arbres novells creixen les

noves generacions que no coneixen més plaça que la de la festa.

Al fons, el rellotge del campanar marca el temps de la Història.

R.F.

Fotografies de l'exposició «Porreres, ahir i avui» feta a Porreres l'any 1989

